

Karl Oskar Johansson Dahlqvist

Dahlqvist föddes 21/02-1880 Ödsmål, Panneröd och flyttade från Ödsmål 1898 till Göteborg.

Artillerist vid Kviberg A2 4:e batteriet. 19/12-1898---20/10-1903 och fick där namnet nr 56 Dahlqvist.

Anställdes vid Göteborgs Brandkår 04-10-1901, befordrades till brandförman och till brandmästare 01-08-1926

Han gifte sig med Ingeborg Andersson 1907. Familjen hade tjänstebostad vid brandstationen 3:e Långgatan.

Dahlqvist sjukpensionerades 30/8 1929, efter att skadats i tjänsten året innan, när han trampade ned i ett hisschakt vid en brand i Linnéstaden och "krossade" benet. På sjukhus blev han i ca ett år. Benet läkte inte på rätt sätt vilket kom att skapa komplikationer.

Även två av Oskars bröder var anställda vid brandkåren.

August Edvin Johansson Bergqvist och Martin Johansson, *Noterbart är att de behövde byta sina efternamn.*

1937 anställdes Oskars son Arne Dahlqvist vid brandkåren som då följde i sin fars och farbröders fotspår.

I nedanstående tidningsartikel finns Dahlqvist beskriven när han som brandförman rastade hästarna på Första Långgatan år 1914.

Ett speciellt tack riktas till Rolf Sandberg som skickade in dessa uppgifter och notis om Brandsoldat nr. 1

Brandsoldaten n:r 1 Dahlquist.

Brandsoldat Nr 1

Folk kanske icke tror, att det finns någon som är nummer ett vid brandkåren. Vid posten, polisen, spårvägarna o. s. v. har man nog sett nummerbeteckningen, men brandsoldaterna ser man ju i de flesta fall endast då de äro i arbete och då är det som bekant icke vidare lämpligt att gå fram och höra efter om de ha nummer, ty då kanske man kommer ur askan och i elden eller tager sig vatten öfver hufvudet. Men bilden härofvan skulle vara ett levande bevis för alla tviflande på att brandkåren också har nummer, ty mannen som så oförskräckt blickar oss till mötes, är brandkårens, nummer ett, brandförmannen Karl Oskar Dahlquist.

Det har varit rätt så besvärligt att få tag i denna brandkårens flygande "etta". Han har nämligen till specialitet att vara ute och rasta hästarna. Det duger som bekant icke att brandkårens hästar stå och lägga på hullet eller låta musklerna förlora sin smidighet. Nummer ett Dahlquist har visst fått till sin uppgift att se till att de göra hvarken det ena eller det andra. Därför kan man ibland få se honom komma farande som en stormil med hästarna liggande som streck utefter Första Långgatan.

Nummer ett har varit anställd vid brandkåren i 13 år. Den förste oktober var det. Så nu är den kritiska punkten öfverskriden och framtiden ligger ljus, och förhoppningsfull. Kanske den blir något enformig, sedan de kraftiga och ystra hästarna ersatts med automobiler, ty dem kan det ju icke bli fråga om att rasta. Men sådant vänjer man sig vid.

Han kan ju trösta sig med att under alla omständigheter vara nummer ett.

Set.